

Arrest

nr. 275 491 van 27 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2022.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen advocaat N. D'HAENENS, die loco advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, dient op 28 oktober 2016 in België een verzoek om internationale bescherming in terwijl hij in de gevangenis zit.

1.2. Op 24 februari 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 22 mei 2020 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in terwijl hij in de gevangenis verblijft.

1.4. Op 24 juni 2020 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij deze aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard (volgend verzoek).

1.5. Nadat de gevangenisstraf van verzoeker afloopt wordt hij vanaf 20 mei 2021 vastgehouden met het oog op repatriëring. Een geplande repatriëring op 20 januari 2022 gaat niet door. Op 13 juli 2022 is een nieuwe repatriëring voorzien. Op 11 juli 2022 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.6. Op 13 juli 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij dit verzoek niet ontvankelijk wordt verklaard (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de clan Salebaan (<Habr Gedir < Hawiye).

Op 28 oktober 2016 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd volgend feitenrelaas genoteerd: U vermoedt dat u geboren werd in het jaar 1987. U werd geboren in het Medina-district te Mogadishu. Na de val van de regering verhuisde u met uw moeder naar Ceel Macaan. Toen u 9 jaar oud was verliet u uw familie. U werkte als visser op zee en zwierf rond. U verbleef in volgende plaatsen: Hobyo, Cadaado, Galkayo, Harardhere en Mogadishu. U werd lid van een militie van de Abgal-clan (< Hawiye) onder leiding van Mohamed Abdi Hassan, beter bekend als piratenkoning Afweyne. U werd op pad gezet om te gaan roven, zowel op land als ter zee. De Abgal-militie waartoe u behoorde bevocht aan de zijde van de Ethiopische troepen de Islamic Courts Union (ICU) en heroverde gebieden op hen. Deze gevechten gingen gepaard met veel moorden. In 2007, 2008 of 2009 [al naargelang uw verklaringen] huwde u te Mogadishu met A. A. Q.. Uit dit huwelijk werd een zoon geboren, A. of Y. [al naargelang uw verklaringen]. In 2010 vocht u aan de zijde van uw militie tegen Al-Shabaab. Uw vader, M. O. K., zou lid zijn van de Somalische regering. Uw moeder, S. I. C., verblijft momenteel in Hobyo en uw vader woont bij zijn (andere) echtgenote in het Medina-district te Mogadishu. Op 18 april 2009 werd het baggerschip POMPEI, varende onder Belgische vlag in de Indische Oceaan in internationale wateren, op 730 mijl van de Somalische kust, gekaapt door Somalische piraten. De kaping gaat gepaard met bedreigingen en wapenvertoon. Onmiddellijk start de systematische plundering van het schip en van de spullen van de bemanning. Eenmaal aangekomen aan de kust, gaat het schip voor anker en begint een periode van eindeloze onderhandelingen, die ruim 71 dagen zullen duren. Na 71 dagen wordt 2,7 miljoen dollar losgeld betaald. U bemande de bewakingspost bovenop het dak van de stuurhut, gewapend met oorlogswapens. Op 26 maart 2011 werd u op zee aangetroffen door een Noorse anti-piraterij patrouilleboot en op verdenking van het stellen van daden van maritieme piraterij overgebracht naar het eiland Mahé (Seychellen). Uw vingerafdrukken werden genomen en stemden overeen met een dactyloscopisch spoor dat werd gevonden aan boord van het schip POMPEI. Op 10 mei 2011 levert onderzoeksrechter Pottiez te Brugge een internationaal bevel tot aanhouding bij verstek af en op 23 mei 2012, nadat u naar België werd overgebracht, een bevel tot aanhouding. Op 10 december 2012 werd u voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge veroordeeld tot 9 jaar gevangenisstraf omdat u op 18 april 2009 tot 28 juni 2009 meerdere personen, zijnde de kapitein en de bemanningsleden van het onder Belgische vlag varende baggerschip POMPEI heeft gegijzeld en u zich door bedrog, geweld of bedreiging jegens de kapitein meester had gemaakt van hetzelfde schip. Bij akte van 11 januari 2013 deed u afstand van uw hoger beroep dd. 13 december 2012 ingediend tegen dit vonnis. Ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie was het Hof van Beroep Gent gehouden tot het beoordelen over de tegen u ingestelde strafvordering inzake de kaping van de POMPEI en de gijzeling van haar bemanningsleden. In haar vonnis van 7 mei 2013 achtte het Hof van Beroep te Gent de door de eerste rechter uitgesproken straf wat betreft de keuze van straf, strafmaat en verantwoording passend en werd u opnieuw veroordeeld tot 9 jaar gevangenisstraf. Tijdens uw detentie in België vernam u telefonisch dat uw echtgenote, A. A., in 2013 of 2014 hertrouwde met een strijder van Al-Shabaab. Op 5 november 2014 ondertekende u het document 'Declaration of voluntary departure' waarin u stelt dat u zo spoedig mogelijk wilt terugkeren naar Somalië, naar uw echtgenote en kinderen. In 2015 adviseerde uw vader u telefonisch niet terug te keren naar Somalië. U vreest dat u bij terugkeer naar Somalië gedood zal worden door Al-Shabaab omdat u aan de zijde van een clanmilitie tegen ICU en Al-Shabaab vocht. Op 28 oktober 2016 vroeg u asiel aan. U legt geen documenten neer die uw asielsrelaas kunnen ondersteunen.

Het CGVS oordeelde echter dat uw verklaringen over uw beweerd vrees bij terugkeer naar Somalië ongeloofwaardig waren omdat u uw ingeroepen vrees op geen enkele manier kon concretiseren en omdat uw verklaringen over uw beweerd vrees bijzonder vaag waren aangaande de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Bijgevolg nam het CGVS op 24 februari 2017 de volgende beslissing: weigering van de

vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 22 mei 2020 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van uw tweede verzoek in België haalde u aan dat uw problemen in Somalië nog steeds dezelfde zijn. U verklaarde (1) dat uw moeder en vader zeggen dat het niet veilig is in Somalië omdat mensen vermoord worden door groeperingen en (2) dat u vermoord zal worden bij terugkeer naar Somalië omdat een Somalisch groepering het gemunt heeft op u (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag dd. 29 mei 2020 punt 1.1, 1.2 en 3.2). U legde geen documenten neer die uw asielsrelaas konden ondersteunen maar verklaarde dat uw familie – in Somalië – in het bezit zou zijn van documenten.

Het CGVS oordeelde echter dat u naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegde en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aanbracht die betrekking hadden op uw tweede verzoek. U beperkte zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielsmotieven die u in het verleden reeds had uiteengezet. Bijgevolg nam het CGVS op 24 juni 2020 de volgende beslissing: Niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) wegens een identieke aanvraag zonder nieuwe elementen. U tekende geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 29 mei 2021 werd u overgebracht naar het terugkeercentrum 127bis te Steenokkerzeel. Op 7 augustus 2021 werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Op 2 september 2021 werd een interview met de Somalische consul ingepland doch u weigerde. Op 22 oktober 2021 had u een interview met de Somalische consul. U zou op 20 januari 2022 gerepatriëerd worden maar omdat u een PCR-test weigerde werd uw repatriëring geannuleerd. Op 31 mei 2022 verkreeg u een PCR-vrijstelling van de Somalische autoriteiten. Op 13 juli 2022 zal u gerepatriëerd worden naar Somalië.

Op 11 juli 2022 diende u echter een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van uw derde verzoek in België haalde u aan dat u intussen de bijbel leest, dat u een christelijke Somalische man bent en dat u bij terugkeer naar Somalië gedood zal worden omwille van uw geloofsovertuiging (zie schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag dd. 11 juli 2022 – vertaling dd. 12 juli 2022).

Om uw derde verzoek te ondersteunen legt u een brief neer, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W.I, assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de Commissaris-generaal in de beslissing van 24 februari 2017 dat u de vluchtelingenstatus moest geweigerd worden op basis van artikel 52/4, tweede lid van de vreemdelingenwet dat stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan weigeren indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Daar u een gevaar vormt voor de samenleving werd u bovendien, overeenkomstig artikel 55/4, § 2 van de vreemdelingenwet, uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat een asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 52/4, tweede lid en artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal adviseerde in het kader van uw eerste verzoek dat een verwijderings-maatregel in uw hoofde verenigbaar was met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van 14 mei 2019 in de gevoegde zaken C-391/16, C-77/17 en C-78/17 dient te worden vastgesteld dat het weigeren van de vluchtelingenstatus omdat de betrokken persoon een gevaar vormt voor de samenleving of voor de nationale veiligheid enkel mogelijk is indien de verzoeker anders erkend zou worden als vluchteling of voldoet aan de definitie van vluchteling.

Met andere woorden: er kan enkel toepassing gemaakt worden van deze weigerings- (of intrek-kings)grond wanneer wordt vastgesteld dat de betrokkene (nog) over de hoedanigheid van vluchteling beschikt. Zoals eerder gesteld, werd in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek echter vastgesteld dat uw verwijdering wel verenigbaar was met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er werd immers vastgesteld dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk had gemaakt en dat u evenmin een risico liep op het lijden van ernstige schade.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat er geen nieuwe feiten of elementen aan de orde waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 in aanmerking kwam dan wel dat u onterecht werd uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing van niet-ontvankelijkheid ging u niet in beroep.

U dient in het kader van onderhavig (derde) verzoek derhalve nieuwe feiten of elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in aanmerking komt, dan wel dat u onterecht werd uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

In het kader van uw derde verzoek in België haalde u aan dat u intussen de bijbel leest, dat u een christelijke Somalische man bent en dat u bij terugkeer naar Somalië gedood zal worden omwille van uw geloofsovertuiging (zie schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag dd. 11 juli 2022 – vertaling dd. 12 juli 2022).

U kreeg de kans op uw verklaringen betreffende de nieuwe elementen in het kader van uw derde verzoek te noteren in een vragenlijst waarbij de vragen u gesteld werden in het Somali en u antwoordde in het Somali. Vervolgens werd er een vertaling naar het Nederlands gedaan. Er werd u gevraagd een duidelijk overzicht te geven van de redenen van uw nieuwe asielaanvraag en er werd u gezegd dat het erg belangrijk is alle nieuwe elementen ter ondersteuning van uw aanvraag aan te brengen.

Ten eerste kan er opgemerkt worden dat u bijzonder schemerachtig en ontwijkend bent bij het beantwoorden van de vragenlijst en u kan schijnbaar niet concreet antwoorden op de gevraagde reden, tijdslijn en concrete bezigheden die u erop na zou houden.

Gevraagd om een concreet overzicht te geven van alle nieuwe elementen ter ondersteuning van uw aanvraag (punt 1.1) repliceerde u "Ik geloof in de Almachtige God". Gevraagd waarom u deze nieuwe elementen niet eerder hebt aangehaald (punt 1.3) antwoordde u "Ik ben een gelovige in Jezus Christus. Ik ben een Somalische christelijke man." Gevraagd of deze activiteiten verbonden zijn aan een organisatie, instelling of gemeenschap en indien ja, welke (punt 2.1) antwoordde u "De kerk kent mij. De kerk kent mij." Gevraagd wanneer u bent begonnen met deze activiteiten (punt 2.3) repliceerde u "Ik begon toen ik de bijbel vond." Gevraagd waarom u bent begonnen met deze activiteiten (punt 2.4) reageerde u "Ik begon omdat er niets is beter dan God te vrezen en Jezus Christus is degene zijn bloed voor ons vergoten werd. Amen." Gevraagd om concreet aan te geven welke activiteiten het betreft, wat uw

persoonlijke rol in deze activiteiten is en hoe vaak deze activiteiten zich voordoen (punt 2.5) antwoordde u "Ik ben een Somalische christelijke man. Ik ben een discipel van Jezus Christus. Dus ik zou gedood worden in Somalië." Gevraagd of de autoriteiten in uw land van herkomst op de hoogte zijn van uw activiteiten en u, indien ja, dient aan te geven waarop u dit antwoord baseert en of u eventueel over bewijsstukken hiervoor beschikt (punt 2.7) repliceerde u "Er is geen christen die daar kan leven. Ik bid met de christenen in de kerk en eeuwig leven en het woord van God en de liefde van Jezus Christus."

Om uw derde verzoek te ondersteunen legt u een brief neer, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church.

Er wordt verwacht dat u, een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben verdiept in het christelijke geloof, ten minste uiteenzet om welke reden het aanhangen van een nieuwe godsdienst is geschied, alsook wat de persoonlijke activiteiten in het kader van deze nieuwe geloofsovertuiging inhouden. U moet gedetailleerde verklaringen afleggen over uw nieuwe christelijke geloof doch er werd vastgesteld dat u op meerdere vragen niet geantwoord hebt. Dit geldt des te meer omdat u afkomstig bent uit een land waar de Islam de staatsgodsdienst is en waar de bekering tot een niet-islamitische godsdienst maatschappelijk onaanvaardbaar is (zie informatie in administratief dossier). Een nieuwe geloofsovertuiging kan aldus ingrijpende en verstrekkende gevolgen hebben voor u. Dat u oprecht en innerlijk overtuigd bent door de Bijbel en daarin gelegen boodschap, blijkt geenszins uit uw ontwijkende en schermerachtige verklaringen. Uw ontwijkende verklaringen en holle antwoorden op de gestelde vragen, in combinatie met – in uw verklaringen – een totale afwezigheid van bekerings-motieven, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw oprechte aanhang van het christelijke geloof.

Ten tweede blijkt u bijzonder laattijdig uw nieuwe asielmotief, het aanhangen van het christelijke geloof, in te roepen. Zo blijkt u op 13 juli 2022 gerepatrieerd te zullen worden naar Somalië en diende u pas op 11 juli 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. Nochtans blijkt uit de door u neergelegde brief, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church dat J. W. de afgelopen maanden wekelijks contact met u had en telefonisch een bijbelcursus hield met u en u op 25 juli 2022 gedoopt zou worden – elementen die u in uw verklaringen overigens zelf niet aanhaalde. De vaststelling dat u wachtte met het indienen van een derde verzoek tot 11 juli 2022 terwijl u op 13 juli 2022 gerepatrieerd zou worden doet uitschijnen dat u enkel een derde verzoek indiende om uw nakende repatriëring te verhinderen.

Uit uw dossier blijkt eveneens dat u op 20 januari 2022 een repatriëring boven het hoofd hing doch dat u door het weigeren van een PCR-test uiteindelijk niet gerepatrieerd werd. Schijnbaar heeft u rond deze periode uw godsdienstige activiteiten aangevangen, hetgeen de indruk geeft dat uw activiteiten bij de Antwerp International Protestant Church niet ingegeven zijn door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Er moet worden besloten dat uw religieuze activiteiten in België een kennelijk louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Aldus kan niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Somalië het christelijke geloof zal aanhangen, dat u zich aldaar als christen zal manifesteren en dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd door uw omgeving en/of uw autoriteiten. Hierbij wordt opgemerkt dat uit uw dossier niet blijkt dat in uw herkomstland iemand op de hoogte is van uw religieuze activiteiten in uw gastland.

Rekening houdend met uw weinig gedetailleerde verklaringen, oppervlakkige bekeringsmotieven en onbedachtzame bekeringsbeslissing enerzijds en de grotere dan normale gestrengheid waarmee een verzoek gegrond op activiteiten in het gastland wordt beoordeeld anderzijds, moet worden besloten dat u niet aannemelijk kon maken dat er sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die fundamenteel onderdeel uitmaakt van uw identiteit.

Wat betreft de door u neergelegde brief, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church kan nog gezegd worden dat de brief een sterk gesolliciteerd karakter vertoont nu het pas opgesteld werd door assistent-pastoor J. W. minder dan een week vóór uw nakende repatriëring en tevens vanuit zijn vakantieverblijf in Portugal en dit duidelijk in functie van uw verzoek om internationale bescherming. De door u neergelegde brief volstaat dan ook allerm minst om de motivering dat de Somalische autoriteiten of gemeenschap op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten in België in een ander daglicht te stellen. Wat betreft de verwijzing in de door u neergelegde brief naar een eerdere brief opgesteld door assistent-pastoor J. W. op 8 november 2021 kan slechts gezegd worden dat u deze brief niet neergelegd heeft in het kader van uw huidige verzoek.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In het kader van het advies opgelegd door artikel 57/6/2, §2 van de Vreemdelingenwet dient volledigheidshalve nog te worden toegevoegd dat uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022, beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinmogadishu20220228.pdf>] of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat er in Mogadishu actueel nog altijd geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u intussen christen zou zijn maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van artikel 25 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de Procedurerichtlijn), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 51/8, 57/6/2 en

62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker wijst erop dat hij zijn christelijk geloof en de vervolging van christenen in Somalië als nieuw element heeft ingeroepen; hij had dit niet eerder naar voor gebracht. Inzake de laattijdigheid van zijn verzoek stelt hij dat hij van plan was om na zijn doopsel, voorzien op 26 juli, een nieuw verzoek in te dienen. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker vraagt dat hij erkend wordt als vluchteling en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. In ondergeschikte orde vraagt hij dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en de zaak wordt teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- een e-mail van 19 januari 2022 van de heer J.W. assistent-pastor van de Antwerp International Protestant Church aan de raadsvrouw van verzoeker (stuk 3);
- een brief van 8 november 2021 van dezelfde J.W. (stuk 4).

2.2.2. Bij aanvullende nota die dateert van 20 juli 2022 deelt verzoeker mee dat hij op 25 juli 2022 zal worden gedoopt en voegt hij volgende stukken toe:

- een brief van B.v.d.A., aalmoezenier Protestants-Evangelische Eredienst (stuk 1);
- e-mails van 18 juli 2022 tussen het centrum voor illegalen te Merksplas en de raadslieden van verzoeker, met daarbij een brief waarin verzoeker meedeelt niet te verschijnen ter zitting van 25 juli 2022 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) omdat hij die dag wordt gedoopt (stukken 2 en 4);
- een e-mail van verzoeker van 19 juli 2022 aan zijn raadsvrouw waarin hij uitlegt dat hij op 25 juli 2022 wordt gedoopt en niet naar de zitting zal komen (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wets-ontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden herhaald dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers eerste verzoek om nationale bescherming besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn verklaringen over zijn beweerd vrees bij terugkeer naar

Somalië ongeloofwaardig waren omdat hij zijn ingeroepen vrees op geen enkele manier kon concretiseren en omdat zijn verklaringen over zijn beweerde vrees bijzonder vaag waren. Verzoeker stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming besloot de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming omdat hij naar aanleiding van dit verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegde en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aanbracht. Hij beperkte zich tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden reeds had uiteengezet. Verzoeker diende geen beroep in.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn aangelegd.

2.3.4. In het kader van het huidige derde verzoek om internationale bescherming beroept verzoeker zich op zijn bekering tot het christendom. Hij legde in het kader van dit verzoek als stavingsstuk een brief voor van 7 juli 2022 van J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church.

Verzoekers huidig volgend verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen: (i) verzoeker is bijzonder schemerachtig en ontwijkend bij het beantwoorden van de vragenlijst en hij kan schijnbaar niet concreet antwoorden op de gevraagde redenen, tijdslijn en concrete bezigheden die hij erop na zou houden; uit verzoekers ontwijkende en schemerachtige verklaringen blijkt geenszins dat hij oprecht en innerlijk is overtuigd door de Bijbel en de daarin gelegen boodschap; verzoekers ontwijkende verklaringen en holle antwoorden op de gestelde vragen, in combinatie met een totale afwezigheid van bekeringsmotieven die uit zijn verklaringen zou blijken, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn oprechte aanhang van het christelijke geloof; (ii) verzoeker blijkt zijn nieuwe asielmotief, het aanhangen van het christelijke geloof, bijzonder laattijdig in te roepen; de vaststelling dat hij wachtte met het indienen van een derde verzoek tot 11 juli 2022 terwijl hij op 13 juli 2022 zou worden gerepatriëerd doet uitschijnen dat verzoeker enkel een derde verzoek indiende om zijn nakende repatriëring te verhinderen; de vaststelling dat hem op 20 januari 2022 een repatriëring boven het hoofd hing doch dat hij door het weigeren van een PCR-test uiteindelijk niet werd gerepatriëerd en schijnbaar rond deze periode zijn godsdienstige activiteiten begon, geeft de indruk dat verzoekers activiteiten bij de Antwerp International Protestant Church niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging; (iii) rekening houdend enerzijds met verzoekers weinig gedetailleerde verklaringen, oppervlakkige bekeringsmotieven en onbedachtzame bekerings-beslissing en anderzijds de grotere dan normale gestrengheid waarmee een verzoek gegrond op activiteiten in het gastland wordt beoordeeld, moet worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat er sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die fundamenteel onderdeel uitmaakt van zijn identiteit.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing en er wordt ook een advies gegeven, opgelegd door artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit

het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.7.1. Inzake zijn schemerachtige, gebrekkige en ontwijkende antwoorden aangaande zijn bekering tot het christendom legt verzoeker in het verzoekschrift uit dat dit in zekere mate klopt maar dat de vraag rijst of hem dit kan worden verweten. Hij werd immers gehoord zonder advocaat en heeft de vragen niet goed begrepen. Als verzoeker naast de kwestie antwoordde, moest hem de vraag gewoon nogmaals worden gesteld. Verzoeker wijst erop dat hij detentieschade heeft opgelopen en al meer dan tien jaar mentaal niet meer wordt uitgedaagd, hij is het niet gewoon om een precieze vraag precies te beantwoorden. Dit blijkt ook uit de vragenlijst en uit de antwoorden. De verwerende partij heeft niet gezocht naar de waarheid en heeft geen rekening gehouden met de eigenheid van verzoeker, waardoor zij artikel 48/6 § 1 en 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet schendt.

Verzoeker uit hiermee kritiek op volgend motief: *“Ten eerste kan er opgemerkt worden dat u bijzonder schemerachtig en ontwijkend bent bij het beantwoorden van de vragenlijst en u kan schijnbaar niet concreet antwoorden op de gevraagde redenen, tijdslijn en concrete bezigheden die u erop na zou houden. Gevraagd om een concreet overzicht te geven van alle nieuwe elementen ter ondersteuning van uw aanvraag (punt 1.1) repliceerde u “Ik geloof in de Almachtige God”. Gevraagd waarom u deze nieuwe elementen niet eerder hebt aangehaald (punt 1.3) antwoordde u “Ik ben een gelovige in Jezus Christus. Ik ben een Somalische christelijke man.” Gevraagd of deze activiteiten verbonden zijn aan een organisatie, instelling of gemeenschap en indien ja, welke (punt 2.1) antwoordde u “De kerk kent mij. De kerk kent mij.” Gevraagd wanneer u bent begonnen met deze activiteiten (punt 2.3) repliceerde u “Ik begon toen ik de bijbel vond.” Gevraagd waarom u bent begonnen met deze activiteiten (punt 2.4) reageerde u “Ik begon omdat er niets is beter dan God te vrezen en Jezus Christus is degene zijn bloed voor ons vergoten werd. Amen.” Gevraagd om concreet aan te geven welke activiteiten het betreft, wat uw persoonlijke rol in deze activiteiten is en hoe vaak deze activiteiten zich voordoen (punt 2.5) antwoordde u “Ik ben een Somalische christelijke man. Ik ben een discipel van Jezus Christus. Dus ik zou gedood worden in Somalië.” Gevraagd of de autoriteiten in uw land van herkomst op de hoogte zijn van uw activiteiten en u, indien ja, dient aan te geven waarop u dit antwoord baseert en of u eventueel over bewijsstukken hiervoor beschikt (punt 2.7) repliceerde u “Er is geen christen die daar kan leven. Ik bid met de christenen in de kerk en eeuwig leven en het woord van God en de liefde van Jezus Christus.” Om uw derde verzoek te ondersteunen legt u een brief neer, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church.*

Er wordt verwacht dat u, een verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben verdiept in het christelijke geloof, ten minste uiteenzet om welke reden het aanhangen van een nieuwe godsdienst is geschied, alsook wat de persoonlijke activiteiten in het kader van deze nieuwe geloofsovertuiging inhouden. U moet gedetailleerde verklaringen afleggen over uw nieuwe christelijke geloof doch er werd vastgesteld dat u op meerdere vragen niet geantwoord hebt. Dit geldt des te meer omdat u afkomstig bent uit een land waar de Islam de staatsgodsdienst is en waar de bekering tot een niet-islamitische godsdienst maatschappelijk onaanvaardbaar is (zie informatie in administratief dossier). Een nieuwe geloofsovertuiging kan aldus ingrijpende en verstreckende gevolgen hebben voor u. Dat u oprecht en innerlijk overtuigd bent door de Bijbel en daarin gelegen boodschap, blijkt geenszins uit uw ontwijkende en schermerachtige verklaringen. Uw ontwijkende verklaringen en holle antwoorden op de gestelde vragen, in combinatie met – in uw verklaringen – een totale afwezigheid van bekerings-motieven, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw oprechte aanhang van het christelijke geloof.”

De Raad merkt op dat kan worden aangenomen dat aan een bekering tot een andere geloofsovertuiging steeds een welbewuste en weloverwogen keuze ten grondslag moet liggen. Dit geldt te meer wanneer de betrokken vreemdeling afkomstig is uit een land waar bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen kan hebben. Het is aan een verzoeker om inzichtelijk te maken waarom hij tot die bekering is gekomen en hoe hij de bekering heeft ervaren. Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen van bekering een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden vooraleer de verzoeker een nieuwe godsdienst heeft geaccepteerd. Er mag echter wel worden verwacht dat er bij de verzoeker, in de voormelde omstandigheden, sprake is van een (denk)proces waarbij hij heeft nagedacht over zijn beslissing tot bekering en de eventuele consequenties ervan, zodat hij helder kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt, hoe de eerste kennismaking is verlopen, hoe de verzoeker zich in de nieuwe geloofsovertuiging heeft verdiept, waarom de nieuwe religie hem persoonlijk heeft geraakt en wat het hem heeft gebracht, wat het betekent om een ander geloof te hebben dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Uit de stukken van het administratief dossier (stuk 4, map bijkomende informatie, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag – vertaling, 12 juli 2022 en stuk 7, deel DVZ, vragenlijst in het Somalisch, 11 juli 2022) blijkt niet dat verzoeker helder kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Waar verzoeker stelt dat dit niet van hem kan worden verwacht omdat hij tien jaren in de gevangenis heeft doorgebracht en mentaal niet werd uitgedaagd, kan dit niet worden aangenomen. Verzoeker, die afkomstig is uit Somalië, een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging maatschappelijk niet aanvaardbaar is, moet toch minstens enkele concrete zaken kunnen verduidelijken. Hij beperkt zich evenwel tot de mededeling dat hij gelooft in de almachtige God, dat hij een discipel is van Jezus Christus, dat hij gelooft in de Bijbel, dat hij een Somalische christelijke man is, dat de kerk hem kent, dat de raadgever van de kerk hem kent, dat hij begonnen is met christelijke activiteiten toen hij de Bijbel vond, dat hij ermee is begonnen omdat er niets beter is dan God te vrezen en dat Jezus Christus degene is die zijn bloed voor ons vergoten heeft. In het verzoekschrift zet verzoeker bovendien uiteen dat hij regelmatig telefoongesprekken zou hebben gehad met pastor J.W. over het christendom, zodat dit toch een zekere intellectuele uitdaging betreft en dit alleen maar versterkt dat het opmerkelijk is dat verzoeker enkel maar vage en ontwijkende antwoorden kan geven op de vragen inzake het christendom. Verzoeker toont met zijn kritiek ook niet aan dat een schending van artikel 48/6, §§ 1 en 5 van de Vreemdelingenwet voorligt.

Waar verzoeker zou opmerken dat hij nogmaals moest worden gehoord, stelt de Raad vast dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, luidens artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal.

2.3.7.2. Inzake de laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat het indienen van een verzoek wel degelijk gepland was, maar na zijn doopsel dat is voorzien op 26 juli. Hij heeft in de aanloop naar zijn doopsel intense Bijbelstudie gedaan en het leek hem raadzamer dit doopsel af te wachten. Toen bleek dat een repatriëring nakend was, was er geen andere keuze meer dan het verzoek in te dienen. Verzoeker benadrukt dat zijn godsdienstige activiteiten reeds begonnen zijn voor de eerste repatriëringspoging op 20 januari 2022. Dit blijkt uit stuk 3 bij het verzoekschrift.

Hiermee bekritiseert verzoeker volgend motief: *“Ten tweede blijkt u bijzonder laattijdig uw nieuwe asielmotief, het aanhangen van het christelijke geloof, in te roepen. Zo blijkt u op 13 juli 2022 gerepatrieerd te zullen worden naar Somalië en diende u pas op 11 juli 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. Nochtans blijkt uit de door u neergelegde brief, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church dat J. W. de afgelopen maanden wekelijks contact met u had en telefonisch een bijbelcursus hield met u en u op 25 juli 2022 gedoopt zou worden – elementen die u in uw verklaringen overigens zelf niet aanhaalde. De vaststelling dat u wachtte met het indienen van een derde verzoek tot 11 juli 2022 terwijl u op 13 juli 2022 gerepatrieerd zou worden doet uitschijnen dat u enkel een derde verzoek indiende om uw nakende repatriëring te verhinderen. Uit uw dossier blijkt eveneens dat u op 20 januari 2022 een repatriëring boven het hoofd hing doch dat u door het weigeren van een PCR-test uiteindelijk niet gerepatrieerd werd. Schijnbaar heeft u rond deze periode uw godsdienstige activiteiten aangevangen, hetgeen de indruk geeft dat uw activiteiten bij de Antwerp International Protestant Church niet ingegeven zijn door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Er moet worden besloten dat uw religieuze activiteiten in België een kennelijk louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Aldus kan niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Somalië het christelijke geloof zal aanhangen, dat u zich aldaar als christen zal manifesteren en dat u er als dusdanig zal worden gepercipieerd door uw omgeving en/ of uw autoriteiten. Hierbij wordt opgemerkt dat uit uw dossier niet blijkt dat in uw herkomstland iemand op de hoogte is van uw religieuze activiteiten in uw gastland.”*

De Raad merkt op dat de loutere bewering dat verzoeker zijn voorziene doopsel afwachtte om pas daarna een verzoek om internationale bescherming in te dienen, geen afbreuk doet aan het motief dat hij pas bijzonder laat een nieuw asielmotief inriep middels een verzoek om internationale bescherming twee dagen voor de voorziene repatriëring. Verzoeker, die nu beweert dat hij al veel vroeger bezig was met het christelijk geloof, had dan ook al eerder een volgend verzoek op grond van dit motief kunnen indienen. Er is geen reden waarom verzoeker zijn doopsel zou hebben moeten afwachten vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Stuk 3 bij het verzoekschrift betreft een e-mail van J.W. van 19 januari 2022 aan de raadsvrouw van verzoeker. In deze e-mail vertelt J.W. (assistent-pastor van de Antwerp International Protestant Church) dat hij al enige tijd contact heeft met verzoeker in het centrum in Merksplas, dat hij hem meermaals heeft bezocht en regelmatig telefonisch contact met hem heeft, dat hij verzoeker heeft aangeraden om de PCR-test te weigeren nu bleek dat er een reisdocument en vliegtickets zouden zijn geregeld voor een terugkeer, dat bij een eventuele vrijlating van verzoeker hij zou proberen het netwerk rondom de kerk te gebruiken om tijdelijk opvang te voorzien en dat verzoeker een nieuw asielverzoek zou kunnen indienen op basis van zijn christelijk geloof. Uit deze mail blijkt dus dat J.W. verzoeker zou hebben bezocht in het centrum in Merksplas en dat hij regelmatig contact met hem heeft, en dit al een periode voor 19 januari 2022. Uit de stukken van het dossier (stuk 7, deel DVZ, bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 20 mei 2021) blijkt dat verzoeker zich sinds mei 2021 in het centrum van Merksplas bevindt. Uit de mail van J.W. van 19 januari 2022 blijkt ook dat J.W. meent dat verzoeker christelijk gelovig is. In de mate waarin met deze e-mail al zou zijn aangetoond dat verzoeker al van voor 19 januari 2022 interesse betoonde in het christendom, meent de Raad dat dit eerder lijkt te bevestigen dat verzoeker lang heeft gewacht om een verzoek om inter-nationale bescherming in te dienen op basis van zijn (vermeende) bekering tot het christendom en dat de uiteindelijke datum van dit verzoek, namelijk 11 juli 2022, inderdaad lijkt te zijn ingegeven door de nakende repatriëring, hetgeen verzoeker ook niet ontkent. Verzoekers uitleg doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zijn godsdienstige activiteiten bij de Antwerp International Protestant Church niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging, los van de precieze datum van aanvang hiervan.

2.3.7.3. Verzoeker verwijst naar stuk 4 bij het verzoekschrift om aan te tonen dat er wel degelijk sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die een fundamenteel onderdeel uitmaakt van zijn identiteit. Verzoeker wijst erop dat hij niet naar de koranschool ging en geen Arabisch spreekt en zich niet echt als moslim heeft geïdentificeerd. In de gevangenis is hij in contact gekomen met andere christenen en de gevangenisbeveiliging en is zich zo beginnen interesseren in het christendom. Het geloof van verzoeker is dan verder verdiept in het gesloten centrum, waar de heer J.W. verzoeker begeleidt in zijn geloofsverdieping. De brief van J.W. van 7 juli 2022 die verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek heeft voorgelegd, beschrijft gedetailleerd de geloofsactiviteiten die verzoeker heeft ontplooid. Verzoeker wijst erop dat hij niet wilde dat de geestelijken dachten dat hij christen was geworden om meer kans te maken op asiel. Verzoeker vervolgt dat een bekering een moeilijk te vatten begrip is en dat het

feit dat zijn verklaringen over zijn bekering vaag zijn, niet met zich meebrengt dat zijn bekering niet oprecht is. Verzoeker wijst erop dat iedereen in zijn omgeving kan zien wat voor een verandering hij de laatste maanden heeft doorgemaakt. Verzoeker geeft een theoretische uitleg over de verschillende vormen van een bekering.

Stuk 4 bij het verzoekschrift betreft een brief van de reeds vermelde J.W. van 8 november 2021 gericht tot *“wie het aanbelangt”*. Hierin vertelt J.W. dat hij begin oktober 2021 in contact kwam met verzoeker via een bevriende priester van de Jesuit Refugee Service die regelmatig het opvangcentrum in Merksplas bezoekt. Na enkele telefoontjes heeft hij hem voor het eerst bezocht op 11 oktober 2021. Sindsdien hebben ze meerdere malen per week telefonisch contact gehouden en is J.W. van plan om verzoeker te blijven bezoeken. Verzoeker zou aan J.W. hebben verteld te zijn opgevoed door zijn Eritrees-christelijke moeder en nu nog altijd christen te zijn. Verzoeker bezoekt de protestantse erediensten die worden aangeboden in het opvangcentrum en heeft contact met de geestelijk verzorger. J.W. stelt dat in zijn gesprekken met verzoeker blijkt dat verzoeker standvastig is in zijn geloof in Jezus Christus en dat verzoeker vertelde dat hij nooit asiel heeft aangevraagd op basis van zijn geloof omdat hij zijn geloof niet wilde misbruiken om daardoor verblijfspapieren te krijgen. Verzoeker zou hem ook hebben verteld dat hij gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar Somalië omwille van zijn geloof dat hij nu openlijk belijdt. Verzoeker zou tegen de Somalische vertegenwoordiging die hem kwam bezoeken op 22 oktober hebben verteld dat hij christen is en hij zou worden gezien als een afvallige van de islam.

In tegenstelling tot wat verzoeker meent, volstaat deze brief niet om aan te tonen dat er in zijn hoofdte sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die een fundamenteel onderdeel uitmaakt van zijn identiteit. Uit deze brief blijkt enkel dat verzoeker sinds oktober 2021 contact heeft met J.W., dat verzoeker tegen hem zou hebben verklaard christen te zijn en dat verzoeker de protestantse erediensten volgt die in het opvangcentrum worden aangeboden. Het loutere feit contact te hebben met een protestantse pastor en het volgen van erediensten, volstaat echter niet om een oprechte bekering aan te tonen.

De brief van J.W. van 7 juli 2022 die verzoeker reeds heeft voorgelegd in het kader van zijn huidig volgend verzoek, werd in de bestreden beslissing besproken als volgt: *“Nochtans blijkt uit de door u neergelegde brief, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church dat J. W. de afgelopen maanden wekelijks contact met u had en telefonisch een bijbelcursus hield met u en u op 25 juli 2022 gedoopt zou worden – elementen die u in uw verklaringen overigens zelf niet aanhaalde.”* en *“Wat betreft de door u neergelegde brief, opgesteld op 7 juli 2022 te Portugal door J. W., assistent-pastoor van de Antwerp International Protestant Church kan nog gezegd worden dat de brief een sterk gesolliciteerd karakter vertoont nu het pas opgesteld werd door assistent-pastoor J. W. minder dan een week vóór uw nakende repatriëring en tevens vanuit zijn vakantieverblijf in Portugal en dit duidelijk in functie van uw verzoek om internationale bescherming. De door u neergelegde brief volstaat dan ook allerm minst om de motivering dat de Somalische autoriteiten of gemeenschap op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten in België in een ander daglicht te stellen. Wat betreft de verwijzing in de door u neergelegde brief naar een eerdere brief opgesteld door assistent-pastoor J. W. op 8 november 2021 kan slechts gezegd worden dat u deze brief niet neergelegd heeft in het kader van uw huidig verzoek.”*

De Raad sluit er zich bij aan dat deze brief van 7 juli 2022 (administratief dossier, stuk 4, map met bijkomende informatie) een gesolliciteerd karakter vertoont en dat verzoeker zelf nooit eerder melding heeft gemaakt van een telefonische bijbelcursus, een voorziene doop of het feit dat de Somalische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn religieuze activiteiten in België.

Het Hof van Justitie heeft gesteld dat *“in het kader van verzoeken om internationale bescherming wegens vrees voor vervolging op grond van godsdienst niet alleen rekening [dient] te worden gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met zijn godsdienstige overtuigingen en de omstandigheden waarin deze werden verworven, de wijze waarop hij zijn geloof opvat en beleeft (of het feit dat hij niet gelooft), zijn verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe hij volgens zijn verklaringen behoort, of waarvan hij afstand wil nemen, het feit dat hij, in voorkomend geval, een bijzondere rol speelt bij het overbrengen van zijn geloof, alsook interacties tussen religieuze factoren en identiteits-, etnische of genderfactoren.”* (HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, Fathi, pt. 88).

Met andere woorden, om de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, dienen de volgende drie elementen te worden beoordeeld:

- de omstandigheden waarin de godsdienstige overtuiging werd verworven, dit zijn de motieven voor en het proces van bekering;
- de verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe de verzoeker volgens zijn verklaringen behoort, dit is zijn kennis van het nieuwe geloof;
- de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

De verklaringen van verzoeker over deze drie elementen moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Het enkele feit dat verzoeker interesse heeft in een andere religie is echter niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Verzoeker moet aannemelijk maken dat hij door zijn interesse ook een andere godsdienst heeft, dit is een bepaalde geloofsovertuiging. Het is dus aan verzoeker om aannemelijk maken dat hij door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat dit nieuwe geloof een essentieel onderdeel is geworden van zijn identiteit.

Door louter te verwijzen naar de verklaringen van een derde persoon over verzoeker, zelfs al is dit de hulppastor van een protestantse kerk, toont verzoeker niet aan dat hijzelf door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat dit nieuwe geloof een essentieel onderdeel is van zijn identiteit. Zoals hierboven reeds werd gesteld in punt 2.3.7.1., blijken deze overtuiging en dit nieuwe geloof niet uit verzoekers eigen verklaringen zoals die zich bevinden in het administratief dossier. Bijgevolg maakt verzoeker zijn bekering en de oprechtheid ervan niet aannemelijk.

Bij de aanvullende nota van 20 juli 2022 wordt een brief gevoegd van B.v.d.A., aalmoezenier van de Protestants-Evangelische Eredienst, van 18 juli 2022. Daarin getuigt deze aalmoezenier dat hij verzoeker heeft leren kennen in de gevangenis van Beveren en hem ook zag in het gesloten centrum in Merksplas. Daar is zijn belangstelling voor het christendom toegenomen tot op het punt dat verzoeker volledig is overgegaan van moslim naar christen. Deze aalmoezenier zegt dat verzoeker aan iedereen, ook aan zijn familie, duidelijk maakt dat hij christen is en dat verzoeker beseft dat dit hem in Somalië zeer kwalijk zal worden genomen gezien dit wordt beschouwd als verraad aan de traditie en verraad van zijn familie. Hij deelt mee dat verzoeker wil worden gedoopt en dat dit gepland staat op maandag 25 juli in het gesloten centrum. De aalmoezenier concludeert dat hij zelf sterk de indruk heeft dat de doop een integere beslissing van verzoeker zelf is. De mails tussen het centrum en de raadsleden van verzoeker van 18 juli 2022 bevestigen dat verzoeker wel aanwezig wilde zijn ter zitting van de Raad op 25 juli 2022, maar dat hij net die dag zou worden gedoopt en dat hij met de priester wil overleggen, en dat hij uiteindelijk beslist om niet aanwezig te zijn omdat hij wordt gedoopt. Een mail van 20 juli 2022 van verzoeker bevestigt dit.

De Raad herhaalt dat de verklaringen van een derde persoon over verzoeker, zelfs al is dit een aalmoezenier, niet aantonen dat verzoeker zelf door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat dit nieuwe geloof een essentieel onderdeel is van zijn identiteit. De Raad acht deze getuigenissen van een hulppastor en aalmoezenier niet onbelangrijk, maar zij volstaan niet om dit aan te tonen. De Raad merkt ook op dat stukken moeten worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die reeds door verzoeker zijn afgelegd en slechts een objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige en oprechte verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Er wordt opnieuw verwezen naar punt 2.3.7.1. Het feit dat de doop van verzoeker gepland staat op 25 juli 2022, brengt ook niet met zich mee dat verzoeker zelf door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat dit nieuwe geloof een essentieel onderdeel is van zijn identiteit. Dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet aantoonbaar bij een terugkeer naar Somalië het christelijke geloof te zullen aanhangen, dat hij zich aldaar als christen zou manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/ of zijn autoriteiten.

De Raad sluit zich om bovenstaande redenen bij aan bij de conclusie van de commissaris-generaal dat *“Rekening houdend met uw weinig gedetailleerde verklaringen, oppervlakkige bekeringsmotieven en onbedachtzame bekeringsbeslissing enerzijds en de grotere dan normale gestrengheid waarmee een verzoek gegrond op activiteiten in het gastland wordt beoordeeld anderzijds, moet worden besloten dat u niet aannemelijk kon maken dat er sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die fundamenteel onderdeel uitmaakt van uw identiteit.”* Bijgevolg kan ook niet worden aanvaard dat verzoeker zich bij een eventuele terugkeer naar Somalië als christen zal uiten, noch dat hij op basis van zijn geloof vervolging dient te vrezen bij een terugkeer naar Somalië.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift nog op wijst dat hij niet wilde dat de geestelijken dachten dat hij christen was geworden om meer kans te maken op asiel, wijst de Raad erop dat dit niet wegneemt dat verzoeker, die reeds twee verzoeken om internationale bescherming had ingediend, toch een derde verzoek op deze grond kon indienen. Het komt niet geloofwaardig over dat verzoeker een procedure die hij reeds twee maal heeft gevoerd, plots geen derde maal zou willen gebruiken louter omdat hij rekening zou willen houden met wat de geestelijken van hem zouden denken. Van iemand die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst om een bepaalde mogelijk nieuwe reden en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze mogelijk nieuwe reden zo snel mogelijk meedeelt aan de asielinstanties van het onthaalland, quod non in casu.

2.3.7.4. Verzoeker wijst erop dat de recente Ranglijst Christenvervolgung 2022 Somalië wereldwijd op de derde plek plaatst. Dit wordt ook vermeld in de brief van de aalmoezenier van 18 juli 2022. Hij zal zijn geloof in zijn thuisland dus niet kunnen beleven. Al Shabaab heeft de macht in handen en christenen worden onderdrukt. Verzoeker wijst erop dat hij moslim was toen hij in België aankwam en dat hij zich intussen heeft bekeerd tot het christendom, wat verboden is in Somalië en waardoor hij vervolging vanwege de overheid vreest. Een bekeerling wordt ook verstoten uit zijn familieclan, zodat verzoeker geen netwerk meer zal hebben.

Gezien hierboven werd geconcludeerd dat verzoeker geen oprechte bekering heeft aangetoond, dat niet kan worden aanvaard dat hij zich bij een eventuele terugkeer naar Somalië als christen zal uiten en evenmin dat hij op basis van zijn geloof vervolging dient te vrezen bij een terugkeer naar Somalië, is dit betoog van verzoeker niet ter zake dienend.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.9. In het kader van het advies opgelegd door artikel 57/6/2, §2 van de Vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal het volgende:

“In het kader van het advies opgelegd door artikel 57/6/2, §2 van de Vreemdelingenwet dient volledigheidshalve nog te worden toegevoegd dat uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022, beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinmogadishu20220228.pdf>] of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat er in Mogadishu actueel nog altijd geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u intussen christen zou zijn maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra).”

Verzoeker uit hierop geen kritiek zodat de Raad zich dit motief toe-eigent.

2.3.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. DE SMET